

револвера въ ржка къмъ веселата компания. Компанийката се разбѣгала, отнесла палтото и колкото можла съ гласъ викала: „хайдукъ, хайдукъ, дръжте го!“.

Като на зло, въ тора врѣме нѣколко заштии се задали отъ къмъ Сопотъ, карайки прѣдъ себе си прѣстѣпникъ нѣкой си. Виковетѣ „дръжте го“, „тутунузъ“ се увеличили по събуденото друмище. Левски се намиралъ въ опасностъ! . . . Мѣтналъ око на околността и като дроздъ горски се мръдналъ въ близкия шубракъ и моментално се изгубилъ въ дѣното на непроницаемия хръсталакъ. Сопотскитѣ административни власти на часътъ организирали *хайка* за да хване *хайдука*. Цѣль день *хайката* тършувала шубарлака, но не намѣрила хайдука..

Цочевъ разтършувалъ палтото; намѣрилъ въ вътрѣшния джебъ слѣднитѣ нѣща: а) двѣ писма; б) една дебела и четвъртата книга на правожгълничета изрѣзана (лозинката), по крайщата ѝ написани слѣднитѣ букви А. Т. Б. Т. К. (паролата); в) едно дебело тевтерче, съ червено мастило написано (уставо-проекта); г) едно малко портфелче, изпълнено съ забързани имена и съ забъркани смѣтки; въ портфелчето едно „тескере“ на името „Василъ Ивановъ Карловенъ, на друго едно на името *Фетфаджиевъ*“. Въ вънкашнитѣ джебове на палтото *Цочевъ* намѣрилъ: а) една копринена кърпа съ буквата В. Л. Д (Василъ Левски); въ единъ отъ краищата на лепената кърпа имало завързани 5 лири турски.

Цочевъ прѣдалъ на Сопотскитѣ власти палтото и намѣренитѣ въ него книжа и нѣща, освѣнъ петтѣхъ лири турски. Сопотскитѣ книжници — фарисеи и конашки чорбаджии разбрали, че избѣгналиятъ човѣкъ не е *хайдукъ*, а нѣщо тъкво като „*башъ бунтовникъ*“. Тѣ още сѣщиятъ день съ триумфъ отнели хванатитѣ нѣща на Карловския Мюдюринъ. Схвѣтъ „нечестивихъ“ билъ свиканъ отъ мюдюръ ефенди на часътъ. Карловскитѣ митари — фарисеи: Д. Несторъ *Софтовъ*, Р. Патевъ, Ив.